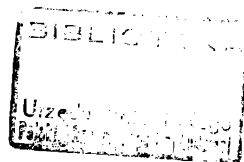

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19961.

Kl. 68 a, 13.

Stanisław Skrzepiński
(Królewska-Huta, Polska)
i Marja Golakowska
(Kraków, Polska).

Zamek z dwudzielnymi zatrzymami.

Patent dodatkowy do patentu Nr 18977.

Zgłoszono 7 listopada 1932 r.

Udzielono 29 marca 1934 r.

Pierwszeństwo: 17 czerwca 1932 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 21 września 1948 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest dalsze ulepszenie zamka chronionego patentem Nr 18977.

Według wynalazku płytki o kształcie wycinka koła zamykają w położeniu normalnem otwór klucza i posiadają ramiona, które sięgają poniżej czopa, na którym płytki te obracają się i które przylegają bezpośrednio do zębów klucza, co umożliwia znaczne uproszczenie budowy zamka.

Na rysunku fig. 1 uwidocznia przykład wykonania wynalazku w rzucie pionowym, a fig. 2 — klucz do zamka.

W osłonie 1 zamka osadzona jest pewna liczba płytek pierścieniowych 7, które

zaopatrzone są na wewnętrznej powierzchni w zęby 7' i w szczelinę 7'' na prowadnicę 24. Płytki 5 o kształcie wycinka koła obracają się na czopie 48, a ich górne ramiona posiadają wcięcia 26 na drążki 11, obracające się na czopie 10, podczas gdy ramiona dolne przylegają bezpośrednio do zębów klucza.

Każdy drążek 11 posiada łukowatą szczelinę 47, przez którą przeprowadzony jest czop 10 ramion 27. Osiąga się w ten sposób dokładne współosiowe obracanie się drążków 11 i płytek 5. Rygiel 13 posiada dwa stopnie 14' i 14'' oraz zazębienie 15, zazębiające się z zębatką 16, która zaopa-

trzona jest w nasady 17' i 17'', ograniczające ruchy jednego ramienia 18' drążka 18. Drugie ramie 18' tego drążka działa na zapadkę 9, której ząb 9' połączony jest na stałe z drążkami 27, umocowanymi na czopie 10.

Klucz 49 (fig. 2) składa się z dwóch części o jednakowym zazębieniu, które jednak umieszczone są w kierunkach przeciwnych. Umożliwia to uruchomienie zamka ze strony wewnętrznej i zewnętrznej.

Przy obracaniu płytek 5 klucz jest obracany w osłonie zamka w przybliżeniu o 90°, przyczem zazębienie jego działa na dolne ramiona płytek 5, które opierają się w położeniach, odpowiadających zazębieniu klucza, o sprężyny 50.

Zamykanie i otwieranie zamka jest skuteczniejsze w sposób podobny, jak w patencie Nr 18977.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek z dwudzielnymi zatrzymami

według patentu Nr 18977, znamienny tem, że płytki (5) o kształcie wycinka koła posiadają ramiona, które sięgają poniżej czopa (48), na którym obracają się płytki (5) i które przylegają bezpośrednio do zębów klucza.

2. Zamek według zastrz. 1, znamienny tem, że płytki (5) w położeniu normalnem przykrywają otwór klucza.

3. Zamek według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że każdy drążek (11) posiada łukowatą szczelinę (47), przez którą przeprowadzony jest czop (10) ramion (27).

4. Klucz do zamka według zastrz. 1—3, znamienny tem, że składa się z dwóch części o jednakowym zazębieniu, umieszczonem w kierunkach przeciwnych względem siebie.

Stanisław Skrzepiński.

Marja Golakowska.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

